

7. N. 7.

No. xxvii.

DISPUTATIONEM JURIDICAM INAUGURALEM

De

MERCIBUS

TRANSEUNTIBUS,

Quas appellant V.

Durchgehende Wahren /

DIVINA AUXILIANTE GRATIA,

Indultu

MAGNIFICI JCTORUM ORDINIS,

IN ILLUSTRIS AD VIADRUM ACADEMIA,

PRÆSIDE

DECANO SPECTABILI,

DN. MARCO RHODIO, JCTO,

NEC NON CODICIS JUSTINIANEI PROFES-
SORE P. ORDIN. CELEBERRIMO,

PATRONO ac PROMOTORE SVO DEVENERANDO,

Pro

**SUMMIS IN UTROQUE JURE HONORIBUS
OBTINENDIS,**

Die Novembr. An. 1689. Horis Ante- & Pomeridianis

IN AUDITORIO JCTORUM

Eruditorum Examini sistit

ELIAS HERMANN GREBENITZ,

Francofurt. Marchic.

Francofurti ad Oderam,

Typis CHRISTOPHORI ZEITLERI

20

1774

MARCO RHO...

TRAVEL...

...

...

MARCO RHO...

...

...

...

...

...

2.
te
an
al
m
no
34
L
D
in
tr

PRÆFATIO.

Vantum utilitatis, atq; com-
modi frequentia commerci-
orum, tam mari, quam terrâ,
institutorum, toti mortaliū
generi præstet, quilibet facile
intelliget, æqvâ trutinaturus
lance, sublatis commerciis,
fœdus universonum subla-
tum esse hominum, *Grot. lib.*

2. cap 2. Quandoquidem non duntaxat familiarita-
tem, & societatem, verum etiam studium negotiandi
ambitu complectitur suo, & ad omnia conventionum
alienationumq; genera, omnesq; omnino res, quas ho-
mines habere, persequi, & Dominio suo subicere, vel
non subicere possunt, refertur, *L. multum interest.*
34 ff. de Verbor. oblig. L 55. ff. de Act. empt. & vend.
L. 34. §. omnium. ff. de contrah. empt. §. 4. I. de Legat.
Digna hinc & res visa tot Jctis, qui eidem nervos suos
intenderint, de COMMERCIIIS & MERCATURIS eximios
tractatus erudito orbi relinquentes, *Talis Casp. Ca-*
ballin,

P R A E F A T I O.

ballin, Jof. Gibalinus, Joh. Bapt. Lupus, Benvenuto
 Straccha, Sigismundus Scaccia, Joh. Marquard,
 & plures alii, quos nominare omnes, parùm attinet.
 Cùm verò institutum horum quàm latisimè patue-
 rit, apud me decretum, particulam duntaxat unam eò
 pertinentem, videlicet de MERCIBUS TRANSEUNTIBUS,
 locò Disputationis Inauguralis, in apricum ponere. Et
 quidem eò majori voluptate id facio, quò minori cur-
 rà materiam hanc ab aliis tractatam, frequentioris ve-
 rò ulùs ferè ubiq; hodie esse, adverteram. Quà metho-
 dō usus sim, paucorum capitum insequentium docet
 inspectio; hæcce verò ut humanitatis regulis sit consen-
 tanea, non subtilitatis nimix avida, aut ultra modum
 curiosa, est, quod præcipuè in votis habeo. Simplicitas
 enim magis, quàm scrupulositas, ubiq; placuit, *sec. §. sed
 quia 7. Inst. de fideic. hered.* Omnium etiam habere
 memoriam & penitus in nullo peccare, Divinitatis pos-
 tiùs, quàm humanitatis est, ut jamdudum à Majoribus
 dictum refert sacratiss. Legislator in *L. Tanta. 2. §. Si
 quid autem. 14. C. de vet. j. enucl.* Fretus ergo hâc
 Cujusq; exoptatâ benignitate, opus ipsum aggredior,
 & Deum O. M. humillimis precibus veneror, feliciter
 id quæcunq; vortat! atqve ex sententia animi
 succedat!

CAP.

CAPUT I.
DE
DEFINITIONE AC DIVISIONE
MERCIIUM TRANSEUNTIUM.

§. I.

Definitionem quandam, sive *Descriptiouem* & *Propositio*.
Divisionem MERCIUM TRANSEUNTIUM, præ-
missurus, operæ pretium iudico, singula no-
mina excutere, & eorum originem ac pote-
statem declarare paucis, more juxtâ ac præ-
ceptò in Jure nostrò haud infrequente, *pr. I. Quib. mod.*
re contr. obl. pr. I. de V. O. l. i. pr. ff. de j. & j. l. i. ff. de reb. cred.
& si cert. pet.

II. Prius ergo, *Mercium* videlicet nomen, utut sim-
plex & primitivum appareat, tamen à mercando deri-
vat *Marquard. de f. Mercat. & Commerc. lib. 2. c. 7. num. 4.*
Verbum autem, *mercari*, etsi simpliciter pro eò, quod
est emere, accipitur veluti in *l. 7. §. final. ff. de Curat. fu-*
rios. & aliis extra minor. dand. Alciat. Comment. in l. 66. ff.
de verbor. proprie tamen mercari, est negotiari vel nun-
dinari, Goedd. Comment. ad l. 66. d. num. 3. in fin. de verbor.
signif.

Voc. Mercium
Etymologia.
Quid mercari

III. Latior vocabuli usus complectitur, quicquid
pretiò æstimatur, *arg. §. 2. I. de Empt. & vend. l. 1. §. 1. ff. de*
Tributor. act. l. 1. ff. de rer. permut. Sic omnia esculenta,
medicamenta, aromata, butyrum, caseus, frumentum,
oleum, vinum, scyphi, *l. fin. ff. de Triticar. condict.* Gem-
mæ, Margaritæ, *l. 2. §. 2. ff. d. l. Rhod. de fact.* Vestis serica
& subserica, vel attincta, folium Barbaricum, pelles Par-
thicæ

6 CAP. I. DE DEFINIT. AC DIVIS.

Extensio.

thicæ, ebur, ferrum, chalybs, carbasus, lana, fucus, capilli Indici, Pardi, & Leopardi, & similia, *mercium* nomine venire possunt, *l. fin. §. species. 7. ff. de Publican. & Veditigal.* si non aliter considerentur, quàm quòd emi, vendi, & pretiò æstimari queant. Quod adeò verum, ut etiam Artifices, qui rem à se in aliam formam elaboratam vendunt, veluti Cerdones, Fabri, Pelliones, Sutores, Textores, Sarcinatores, Fullones, Barctearii, & omnes Venalitarii *merces* suas habere dicantur, *arg. l. 1. §. 1. ff. de Tributor. act.* Huncce in modum fundus imò, licet res sit immobilis, *mercium* nomine tamen continetur, *l. 1. ff. de contrah. empt. & l. 1. ff. de rer. perm.*

Ufus latiss.

IV. Adhuc latior, imò latissimus vocabuli, *Mercium*, usus se offert, cum tritò sermone, quicquid generi vitæ alicujus, aut ejusdem professioni congruum, ut inde necessaria ipsi suppetant, includit. Sic de cujusque arte ipsâ, acquisitâ scientiâ, aut peritiâ, unde Statim in societate humanâ capit, vulgò prædicatur: *Das sind seine Wahren* nempe respectivè ad officium *Mercatoris*, qui *merces* suas in pretiò habet, ut inde lucrum faciat, & statui suo convenientia teneat præsidia, *arg. pr. & §. 1. I. de Societ. ubi Dd. comm. it. l. 1. C. de Commerc. & Merc.* Sic convertitur hoc quandoque respectivè ad aliam vitæ conditionem, v. g. rusticam, unde primus omnium victus, quo Agricola maxime instruitur, ubi vulgò dicitur: *das ist seine Ege und Pflug.* Sed hoc quasi tantum in transcurso, unde jam ad usum strictiorem & magis proprium exponendum regredior.

Strictior five proprius.

V. Enimverò hunc quod attinet, appellatio *Mercium*, ad res mobiles tantum pertinet, *l. Mercis 66. ff. de V. S.* & ne quidem ad omnes indistinctè, quas in contractum deducendi jus est, sed eas duntaxat, quæ à *Mercatoribus*

com-

MERCIIUM TRANSEUNTIIUM.

comparatae sunt, negotiandi quæstusve faciendi gratiâ,
ut iterum eas justò pretiò distrahant, *arg. l. Mercis, 207. ff. eod. junct. pr. l. de Societ. it. l. 1. ff. de rer. permut. Goedd. ad d. l. 66. ff. de V. S. n. 3. & 6 it. Jac. Thoming. Conf 24. n. 15.*

VI. Mancipia itaq; hominesve vernas à propriò ^{excludit Mancipia.} hòc Mercium significatu secludi, patet, *d. l. Mercis. 207. ff. de V. S.* Mangones enim & Venalitiarios omnes, qui emendis, vendendis, aut permutandis iis intenti sunt, non Mercatores appellamus. Utut non negem, servos, quos ideo quis comparavit, ut illico distraheret, *mercium* locò vulgò haberi, *l. Suos. a. 73. ff. de Leg. 3. Conf. Wissenb. ad d. l. 207. ff. de V. S. it. ad l. 118. §. 1. ff. de V. S.*

VII. Eodem modò de Equis & eorum Venditoribus ex professò, quos passim *Pferde-Händler / Kostäuscher* / appellari, moris est, judico; nempe nec illos *Mercium* propriò significatu contineri, cum nec hos *Mercatorum* censu haberi, constet: Sed Mangones & Venalitarii appellentur. Mancipiorum enim & Equorum si-
^{Equos.} ve jumentorum ferè eadem ratio, *l. Ediles. 38. §. Et fere. 3. ff. d. Edil. Ed. it. arg. pr. l. de Leg. Aquil.* Et Mangones dicit in genere, so die eigene Leute vorzeiten aufkaufften / und sie auf den Rauff frey aufmugten und zierten / wie jetzt dann auch die Kostäuscher mit den Pferden thun / *Fris. in Lexicogr. voc. Mango. De imposturis & fallaciis eorum Conf. Erasmi. in Colloq. Hippoplan.*

VIII. Porrò qui gemmas, ut plaris revendant, ^{Gemmas.} expediunt, etiam Mangones audiunt, *sec. Plin. l. 37. c. 13. Goed. ad supr. d. l. 66. ff. d. V. S. n. 2.* Ergo nec eadem *mercium* nuncupatione gaudent, *arg. d. l. 207. ff. d. V. S. junct. arg. l. Si idem. 7. C. d. jur. Cod.* Maximè cum earum negotiationi addicti & vernac. sermone dicantur, non Kaufleute / sed Jubilierer.

IX.

19

8 CAP. I. DE DEFINIT. AC DIVIS.

Objectio.

IX. Id quod argumentum in simili casu & arridet quidem *Joh. Marguardo d. Jur. Mercat. L. 1. c. 7. n. 13.* Gemmas tamen, Margaritas, annulos, quos Mercatores negotiationis causâ transferunt, *Merces esse, dicit d. tr. L. 2. c. 1. n. 17.* motus, ut videtur, locô *Ezech. 27. v. 22.* Melius meô quidem judiciô, usus fuisset *l. 2. §. 2. ibi: velut gemmas, Margaritas. ff. ad L. Rhod. d. jact.* secundum *Strach. de Mercat. p. 1. n. 76. in fin. & n. 77.* Ubi tamen parum vel nihil potius contra nos in recessu est.

Quid de pecunia numerata?

X. De pecuniâ signata, quæ & numerata dicitur, §. 2. *J. d. empt. vend. Germ. bahr Geld/ Speid. in Lex. Jurid. voc. Geld & c.* inter Jctos ardua quæstio est, *an Mercium numerô habeatur,* in speciali hóc & propriô earundem significatu? Affirmativam acrius propugnat ac defendit *Strach, d. l. n. 75. & 76.* Quam & sequitur *Marguard. d. J. Mercat. L. 2. c. 1. n. 14. & seqq.* Adcò, ut, si navis vel currus, ratione *Mercium prohibitarum,* confiscationi declaretur obnoxius, etiam pecunia in navi vel curru inventa similiter in fiscum referenda asseratur, *arg. l. 66. ff. d. V. S. & l. si chorus 79. §. 1. ff. d. leg. 3.* Uterque nisus autoritate *Bald. in l. Cum proponas. C. d. naut. fœn n. 3.*

Negatur ob Rat. I.

XI. Verùm negativa, ut juri & moribus consentanea magis, ita & calculum meum facilè habet, & quidem ob momenta seqq. I. Quòd descriptio *Mercium* supr. §. 5. in fin. tradita pecuniæ huic non conveniat, ut quæ justô pretiô non distrahi potest à *Mercatoribus.* Est enim ipsa pretium omnium, quæ in emptionem venditionem deducuntur, & *Mercibus* opponitur, *l. 1. ff. d. Rev. perm. & §. 2. J. d. Empt. vend.* Quòd si autem in hóc comparata, ut permutetur cum aliâ pecuniâ, contractu v. g. cambiali initô, non fit hoc ab ipsis, ut *Mercatoribus*: Sed eò casu *Campsores* appellantur. vulgò,

MERCIIUM TRANSEUNTIUM.

vulgò, Wechßlere. Conf. Bode de Camb. th. 1. it. Schaffshausen de Camb. v. Wechsel / und Wechsel-Brieffe / th. 2. in Exeg. Dum autem voce distingvuntur, re ipsâ quoq; non conveniunt, arg. d. l. 207. ff. de V. S. §. 5. l. quib. modest. inf. & l. 7. C. de jur. Cod. Idem tamen etiam, si in vitium incidant probæ monetæ cum viliori commutandæ, ut hinc rem quæstumq; aliquem faciant, speciali appellatione, der Ripper und Wipper / passim indigitantur, de quibus hic agendi locus non est. Vid. Schaffshausen d. th. 2. vers. Cæterum. it. Carpz. in Pr. Crim. p. 2. q. 92. n. 39. & seqq.

XII. 2. Quòd pecuniæ nomine in genere res quidem omnes, tam soli, quàm mobiles, tam corpora, quàm jura comprehendantur, l. 127. ff. de V. S. at signata ea si fuerit, & concipiatur in nummis, saltim communi usu loqvendi, ex quo nomina debent exaudiri, l. 7. §. 2. ff. de Suppell. leg. in numerò mercium non habeatur, Marquard. d. tr. l. 2. cap. 12. n. 39. sed ab iis maxime distingvatur, imò hisce ut plurimum opponatur, §. 33. us. Quæ utilitas. it. vers. Sed & pecunia. l. de Adion. Hinc enim & Mercatorum illæ creberrimæ voces: Sie haben oder nehmen nur Geld an / keine Wahren; It. Sie müssen nur lauter contant, oder bahr Geld an diese oder jene Derther schicken; Vor Wahren sey nichts zu bekommen. Unde de negativâ nostrâ quis amplius dubitet?

Ratio 2.

XIII. Cui, ne singularis fortè cui videatur, & prolixè inhæret, post alios, Jacob Thoming. Conf. 24. n. 15. & seqq. Ubi tandem n. 23. Jcti Bald. ne quis ejus auctoritate in transversum ducatur, mentem explicat, scil. eam, cum, nave ob illicitas Merces publicatâ, pecuniam in eâ repertam etiam confiscatam asseruit, exaudiendam de Pecuniâ in specie, qua ad illicitarum
B
merci-

Thoming.
Bald. auctori-
tas.

mercium comparationem destinata. De cœterô ergo si quæ prohibitio contra communem Negotiationum libertatem, si quæ concessio aut statutum singulare, de *Mercibus* in genere prodierit, ad *Merces* tantum, propriè dictas, non alias res, quæ earum strictiore significatu non continentur, adeoquæ nec ad *Mancipia*, nec *Equos*, nec *gemmas*, nec *pecuniam numeratam*, quamvis & negociandi causâ comparata sint, vires suas extendit, per *c. Odia. 15. X. d. R. f. in 6. §. 6. f. d. f. N. G. & C. l. Quod non ratione. 39. ff. d. Leg. l. 68. & l. In toto. 80. ff. d. R. f. ibiq. Ludiv. n. 2. & seqq.*

Confectari 1.

XIV. Fluit simul ex iis, quæ de naturâ *Mercium* ita in apicum posita I. Quòd *Merces* etiam in tabernis exstantes pro mobilibus habendæ, indequæ *Marius* superstes, uxore defunctâ, meritò eas, ut hæres, lucretur, *d. l. 66. ff. d. R. f. Sec. Modestin. Pistor. 1. Conf. 31. n. 53 Carpz. in f. F. p. 3. C. 24. d. 9.* Ubi, quæstionem istam inter *Lipsienses* & *Wittebergenses* diu multumquæ agitatam, sic tandem authoritate publica decisam fuisse, attestatur.

Confectari 2.

XV. 2. Quòd, si eum *Emptore* hæreditatis transigam, ut *Merces* inemptæ sint; vel, si iudicatum, ut *merces* redhibeantur, cum fortè sint vinum, frumentum, oleum, & simul fundi; vel, si lata sententia, ut *merx* servi mei peculiaris, qui etiam fundos tenuit, inter me & *Creditores* ipsius tribuerentur; fundi habeantur empti, nec redhibitionis sententiâ, nec eâ de tributione *Mercium* contineantur, *Sec. Gædd. ad d. l. 66. ff. d. V. S. n. 1. & 2.*

Confectari 3.

XVI. 3. Quòd, licèt res illæ omnes, quæ supr. §. III. enumeratæ, & plures aliæ, sint aptæ, ut numero *Mercium* censeantur, si tamen ab *Arcificibus* tra-

MERCIIUM TRANSEUNTIIUM. II

21

tractentur, ut eas in formas alias vertant, & ita demum distrahant, vel etiam ab ipsis *Mercatoribus* teneantur, non animo negociandi, nec, ut eas iterum distrahant, faciendi quæstus gratiâ, sed in proprios, vel Amicorum, usus transferant, in universum *Merces* non sint, per ea, quæ s. it. c. *Ejiciens*, II. vers. *Sed omnes dist* 88. *Fac. Thoming. Conf. 24. n. 17. & 18. & Marq. d. j. Mercat. L. 1. c. 7. n. 52. & seqq.*

XVII. Quamvis non negem, nomen *mercium* Limitatio: quandoque hocce angustiores significatus sui terminos egredi, videl. ubi verba Legis aut Constitutionis alicujus, vel usus loqvendi communis illum per se extendit. Sic in *Tit. von allerhand Kauffmanschaften/ Gütern &c.* agitur etiam von *Jouwelen*; In der *Churfürstl. Brandenb. General-Steur- und Consumptions-Ordnung cap. 5. pr.* Ubi porrò & *Equi merces*, & eorum *Venditores Mercatores* appellantur, verb: *Wann ein einheimischer Kauffmann mit Außländisch- oder Inländisch Vieh und Pferden Handlung treibet/ und solches in- oder aufferhalb Landes verkauffet/ gibt er/wo er seßhaft ist.* Verùm hæc & similia pertinent ad latiore Voc. *Mercium*, de quo jam supr. §. 3. & 4. ut & *Mercatorum*, usum. De quo ubi ubi liqvídò constat, & omnia extra dubium posita sunt, ulteriori illius examine quisque meritò abstinet, l. 25. §. 1. ff. de *Leg. 3. it. l. 137. §. 2. in fin. ff. d. V. 0.*

XVIII. Dicuntur aliàs res aut bona *Mercatorum*, *Mercium* Conf. l. *Bonorum. 49. ff. d. V. 8.* Nostrò idiomate, *Kauff-* *Synonymis.* *manns- Gütere/ Kauffsmanns- Wahren / Effecten &c.* Uno autem complexu, *Wahren/ scil. passim veluti* *judicatur, à Wahren/ quod idem est, ac dauren / ut si-* *mul denotari videatur, Mercium numerò propriè eas*

B 2

res

Consecrar.

res *Mercatorum*, quæ aliquo modo durent, atq; ad tempus, sicuti opus, in meliora commoda asservari queant. Unde sequitur è vestig. ô, eos, qui res faciliè aut mox ex suâ naturâ perituras emunt vendunt lucrificiendi studiô, poma v. g. pira, aliaque brevium temporum tractant, neque propriè *Merces* tenere, neque *Mercatorum* nomen decusque mereri, cum ubi nomen difforme, aut rei verè non competit, hæc ipsa res quoque videatur deficere, §. s. sed quia. §. Quib. mod. test. inf. & l. 7. C. d. §. Codicill.

Argumentum addatur.

XIX. Quamquam nobis hîc sufficere possit, eos, qui tam vilibus rebus emendis vendendisq; occupantur, speciale nomen sortiri à *Mercatoribus* omninò distinctum, cum scil. appellentur vulgò propriè, *revenditores*, Germ. *Vorkauffere* / *Uyffelkrâmer* / *Höcker* / oder *Höckler* &c. *Klock. d. Arar. l. 2. c. 25. n. fin. Conf. l. c. 2.* Unde & argumentum, quò supra usi, ratione mancipiorum, *Eqvorum* &c. ad excludendum has *Negotiatorum* occupationes à propriâ appellatione *Mercium*, & ipsos simul à verâ appellatione *Mercatorum*, huc simul quadrare, nemo inficias ibit.

Mercium parorum.

XX. A *Mercibus* porrò appellantur non tantum *Mercatores*, de quib. seq. cap. sed & *Mercuriales*, ut passim audiunt, scil. qui *Mercibus*, faciendi quæstus ergo, intenti videntur, à *Mercuriô*, Gentilium judiciô, fautore ac Patronô summo ordinis, & ingenii *Mercatorum*; item *Mercales*, ut *uxores*, expugnatô pudore, infames, seu *Meretrices*, quæ improbum corporis sui usum, ut alii *Merces*, venum quasi publicè exponunt, sec. *Alber. in C. d. cond. ob turp. caus. Spiegel. in Lexic. Jurid. Civ. voc. Mercal.* Ut & *Mercimonia*, quæ sunt ipsæ *Mercium* contractationes, vel mercandi actus, & *Mercatus*, loca eò

MERCIIUM TRANSEUNTIIUM.

13

22

eò puplicâ authoritate destinata, ut singularibus com-
mercandi privilegiis gaudeant.

XXI. Qvales *Mercatus* qvomodo à *Nundinis* dif- Qvæstio.
ferant, *vid. Dd. commun. ad rubr. & l. un. C. d. Nund. &*
Mercat. ibiq; præcæt. Ant. Perez. n. 1. Sed hæc & alia in
censum hunc pertinentia majori copiâ adjicere, ferè
piget.

XXII. Ad posterius ergo nomen thematis mei, Voc. Trans-
fine circuitu ampliore, modò convertor, nempe *Tran-*
seuntium. Hoc autem si à *transeundo* derivare, & pro- eunt.
lixè eò in passu coner illustrare, facilè qvis objecerit,
immorari me tritis, & fatis per se cognitis.

XXIII. Sufficiat, meminisse paucis, verbum Usus proprius.
Transire, & hinc derivatum nomen *Transiens*, vel *Tran-*
seuntium, propriè de rebus animatis, sive rationalibus,
sive brutis prædicari, qvæ vel sponte suâ, vel aliorum
authoritate, & impulsu, ex uno locò in alium sese
promovent. Pertinent huc maximè peregrinantes,
& in specie Milites, qvi excitantur aliquando in re-
motiorem hostem, adeoqve opus habent, interjacen-
tes aliorum provincias *transire*.

XXIV. Qvi *Transitus*, si innoxius fuerit, haud ul- Transitus mi-
li Principum, qvorum signa gerunt, denegandus, litum.
Nov. 130. c. 1. qvin justa belli causa suppeditetur, Nu-
mer. 20. & 21. Grot. d. J. B. & P. l. 2. c. 2. §. 13. Idem tamen
& usu juris publici per modum servitutis constitui
potest, ut exemplis multorum territoriorum compro-
bari posse, docet *Illustr. Dn. de Rhetz in Inst. Jur. Publ. 2.*
Tit. 28. §. 1.

XXV. Pertinent & huc Equi, boves, aliaq; ju- Brutorum.
menta vel armenta ex aliâ in alias Provincias *trans-*
euntia. Et licèt motu pedum vel ex parte vel omnino
B 3 haud

14 CAP. I. DE DEFINIT. AC DIVIS.

haud ita utantur, sed transvehantur, v. g. Homines curru, trahis, vel, ut cœtera, navi, similibusve instrumentis, *transire* tamen, utut improprie, dicuntur, ut de Equis per Isthmum Syriacum ex terrâ Ægyptiacâ in ultiores regiones vectis, prudentissimi Regum, Salomonis, tempore, idem prædicat *Grot. supr. d. l. §. 13.*

Ufus Impro-
prius, jurium,
&c.

Mercium.

Liberatio ejus
ab ambig. 1.

XXVI. Improprie etiam nomen *Transeuntis* vel *Transeuntium* tribuitur juribus aliisque rebus animatis, v. gr. *Actioni Rubr. §. 1. in fin. Inst. d. perp. §. temp. Act. §. quæ in hered. it. l. 43. ff. ad L. Aquil. it. l. Exceptioni, 9. §. Julianus. 2. verb. à personâ actoris ad Emptorem transire solere. ff. d. Excep. rei jud. Conditioni etiam five pacto l. 54. §. fin. ff. d. Eviction. Et cujuscunq; generis mercibus, quæ naturâ suâ vix in rebus animatis consistunt, per ea, quæ paulò antè, *Grot. d. J. B. & P. l. 2. c. 2. n. 13. & 14.* Unde improprie quidem, attamen, maximè usitatus nominis, *Transeuntium*, significatus huc spectat.*

XXVII. Isque aliquando ita in genere comparatus, ut denotet duntaxat respectum motus à terminò, ut dici solet, à quo, è vestigiò, ad terminum, ad quem, v. g. ubi non est aliquid loci intermedii: Sed hîc præsertim ad locum intermedium simul respicitur, ut dictio *Trans* idem interat, quod *per, ultra. Conf. Cardin. Tusch. lit. P. Concl. 358.*

XXVIII. Multò minùs commercii quicquam nobiscum jam habet nomen, *Transeuntium*, quatenus hoc res vel particulas includit, quas vel præterimus, vel penitus non curamus, ut exempla id genus habet, *l. 39. ff. d. minor. l. 5. §. Quod si. ff. d. Praef. urb. §. l. 5. §. 1. C. d. temp. in int. restit. Cædd. in Med. Jurid. verb. Transire.*

XXIX.

MERCIUM TRANSEUNTIIUM.

15

23

XXIX. Nimirum *Transeuntia* vel res *Transeun.* Declaratio.
res nobis sunt, quas idiomate nostrô dicimus, durch-
oder weitergehende/ ut veniant re verâ *ab extra*, & va-
dant *ultra*: Veluti hóc modô dilucidè idem propo-
nere satagit, *Card. Tusch. d. Concl. 358. n. 1.*

XXX. Sunt itaque nobis *Merces Transseuntes*,
quæ *missæ* ex uno locô per alium in quendam remo-
tiorum. Quomodocunqve *missæ*, *ductæ*, *actæ*, *tractæ*
quæ sint, curru, navi, vehiculô, terrâ, Mari, flumine,
indistinctè sunt & dicuntur *Transeuntes*; Germ. durch-
gehende *Wahren* / *Kauffmanns-Güter* / *Materialien* / it.
Wahren / so einer lasset durch die Stadt / wo er wohnet /
oder durch andere Heerstrassen vorbei-oder in andere Lân-
der gehen / *Churfürstl. Brandenb. General-Steur-*
und Consumpt. Ordnung c. 4. vers. Ein Großhändler.
Vel etiam, aus der Frembde kommende und wieder in
frembde Provinzien gehende *Güter* / *Churfürstl. Bran-*
denb. Accise, Const. d. 19. April 1681 §. 4. Contractè vulgò
appellantur *Durchgang* / ut & habet *Churfürstl. Bran-*
denb. Accis-Const. d. 17. Febr. 1668. §. 10. verb. Da einigel
als *Durchgang* / alhie niedergeleget wurden &c. It. In
denen Anmerkungen über die *Churfürstl. Brandenb.*
General-Steur-und Consumpt. Ordnung c. 5. §. 4. verb.
Daferne aus andern außwertigen Städten und Provin-
zen kommende *Güter* / als ein *Durchgang* niedergeleget
wurden &c.

Mercium trans-
eunt descri-
ptio nomina-
lis.

oben in 3

XXXI. Definitio quædam, vel plenior *Merci-*
um Transeuntium descriptio hæc esto: Sunt bona
mobilia, quæ à Mercatoribus ex unâ Provinciâ
per aliam in quandam remotiorum, negotian-
di & lucrificandi gratiâ, mittuntur, *arg. l. sup. d.*
1.66.

Realis definitio.

arg. l. sup. d.

16 CAP. I. DE DEFINIT. AC DIVIS.

l. 66. § l. 207. *ibi*: Mangones, non Mercatores, sed Venalitiarios appellari, Mela ait: ff. d. V. S. it. l. Generalius, 32. §. 2. *ibi*: Mercis causâ comparata. ff. d. Us. § Usufr. Marquard. d. §. Mercat. § Commerc. l. 2. c. 1. n. 13.

Expositio nominis, provinciae.

XXXII. Dico non, ex uno loco, sed ex una provincia per aliam &c. cum, si loci duntaxat meminerim, cavillandi occasio fortè præbita, quæ omninò vitanda, arg. §. 6. § 7. ff. d. Nupt. Diversa autem provincia supponitur, tam ratione termini, à quo, quàm, ad quem, juxta ac, Per quem, arg. l. fin. C. d. præscr. long. temp. 10. vel 20. ann. Ubi quæ unâ in provinciâ sunt personæ, quamvis in diversâ illius Civitate, habentur, ut præsentés. Hinc enim & bona Mercatorum, quæ, ut Transseuntés Merces, considerantur, quamvis ex Civitate unius Provinciæ in Civitatem aliam ejusdem Provinciæ deferantur, manere tamen potiùs, quàm transire intelliguntur. Quod procul dubiò quoque movit Sereniss. Constituentem in paulò antè adductis, ad majorem nom. Mercium Transseuntium evolutionem, ut semper meminerit, anderer oder frembder Länder und Provinzien. Diversa autem regio vel provincia habetur, quæ diversi nominis & juris, utut unius Principis est.

Cum modo.

XXXIII. Quamvis non negem, si quæ civitas vel loca alia unius regionis vel provinciæ sint, quæ intuitu Mercium per fines quarumlibet traductarum, peculiari jure suo gaudent, has Merces suò modò etiam pro Transseuntibus haberi, Conf. Anmerkungen über die Churfürstl. Brandenb. General-Steuer und Conf. Ordn. c. 5. §. 12. In censum tamen earum proprium, haud referuntur. Quæ enim ea aliâ provinciâ in aliam vicinam mittuntur, ita, ut hujus civitatem unam atque

Merces ingredientes.

atque alteram quidem *transeant*, in remotiore tamen aliquo ejusdem loco persistant, & distrahantur, *Ingre-* Eredientes. *dientes Merces*: sicut quæ v.g. ex provinciâ hâc nostrâ, ubi fortè natæ vel aliô modô paratæ sunt, *Merces*, in aliam provinciam devehuntur, quamvis non paucas civitates vel loca Marchica attigerint, *Eredientes*, aut nostrô sermone, illæ, *Eingehende hæ Ausgehende Waren* / & contractè quidem stylô Mercatoriô, iterum, illæ, *der Eingang/hæ verò der Ausgang* / appellari sueverunt. Quæ quomodo differant à *Transeuntibus*, per se ferè patet, cum scil. præterquam quòd ingrediantur, simul requiratur, ut egrediantur, & sic respectu Provinciæ, cujus fines aliunde ingressæ, & ulterius mittuntur, re vera *transeunt*.

XXXIV. Præterea hæ *Merces* dum ita *transeunt*, Expositio verbi Mittuntur. vel à Mercatoribus, ut innui, mittuntur, motum quidem significant, is tamen civiliter intelligendus, ut videlicet exigui temporis remora vel quies in loco provinciæve intermedia naturæ earum proprioque effectui nihil derogat, *arg. §. 2. I. de V. O. l. 105 ff. de Solut. it. l. cui jurisdictio. 2. ff. de jurisd.* sic & bannitus, cui debetur transitus, transeundo potest hospitari, quiescere, dormire, imò demorari per 4. dies, *Card. Tusch. lit. F. Concl. pract. 360. n. 1.* Nisi iussus fuerit, sine intermissione transitum suum maturare, *arg. l. 34. ff. de R. J. it. §. 2. in fin. I. de his, qui sui vel al. j. ubi Dd. commun.*

XXXV. Enimverò hîc singulari Edictô cautum, ut depositio *Mercium Transeuntium*, ein Ablager / Merc. transeuntium depositio ad 4. sept. usq; 4. non dies, sed integras hebdomadas, non officiat, quin adhuc immunitatis suæ jure fruantur, verb. *Mit angeführter fernerer declaration, daß/wann ein Grosierer von einer quantität frembder Waren innerhalb vier*

C

vier

02
 vier Wochen nach deren Einlieferung in ganzen Ballen/
 Stücken und Fässern in einer Parthey an andere Kräbmer
 und Höcker in Franckfurt oder andern Ehursl. Städten
 verkauffet / und das übrige innerhalb solchen Termin an
 frembde Derther verführen lasset / derselbe davon ohne Un-
 terscheid gleichfalls nur 1. *pro cent*, von dem aber / so er län-
 ger im Lager behält / er verkauffe solches inn- oder ausserhalb
 Landes / 2. *pro cent* der *Accise* - Cassen entrichten solle / &c.
 Constit. Ser. Elect. Brandenb. d. 19. April. 1681. §. Seine
 Ehursl. Durchl. 4. Cætera, quæ ad meliorem declara-
 tionem definitionis jamjam propositæ videntur ad-
 huc spectare, commodius i. & quidem seorsim a-
 gentur.

Divisio.

XXXVI. *Divisionem* verò jam *Mercium Transse-*
untium quod attinet, quatenus *Merces* ex se materia-
 liter aliquam recipiunt, etiam illæ, quas *Transseuntes*
 nuncupamus, sequuntur. Conf. Eberh. in *Loc. arg. legal. 6.*
n. 2. Multiplex quidem ea esse possit, at æquivoci po-
 tiùs in sua æquivocata, quàm Generis in species.

Præcipua.

XXXVII. Præcipua in hac facile, nec sine infi-
 gnore usu est, quâ aliæ per *Aversionem*, vel universali-
 ter, l. 4. §. 1. & 2. ff. de peric. & comm. rei vend. it. l. 62. §. ult.
 ff. de contr. empt. Rauchbar. p. 1. qu. 21. n. 6. Aliæ non ita,
 sed pondus quidem, numerum, mensuram, l. 35. §. 5. ff.
 de contr. empt. iterum autem vel majori in quantitate,
 Italis in *grosso*, v. g. ad libras listaticas, nauticas, ad nu-
 merum vel pondus centenarium, millenarium, ad la-
 stas &c. vel minutatim ad libras vulgares, corylas, lage-
 nas, amphoras, quartarios, ulnas &c. distractæ, vel dis-
 trahendæ *transseunt*, Carpz. 2. Resp. 25. n. 1. it. Jenele in
Disp. Inaug. de Vend. per avers. pref. it. c. 2. th. 2. 3. & 17.

MERCIUM TRANSEUNTIIUM.

19

25

XXXVIII. Quæ posteriores tamen, minutæ scil. *Observatio.*
rerum venalitarum quidem, vix *Mercium* autem no-
mine dignæ, cum nec *Mercatores* inde, sed Propolæ
tantum & Revenditores, *Höbfer/Berkäuffere/Landfrä-*
mer/appellentur, quos jam super attingi. Interim hæc
de Naturâ *Mercium Transeuntium*, in genere tradita,
sufficiant. Sequitur

CAPUT II,

DE

DE CAUSA EFFICIENTE MER-
CIUM TRANSEUNTIIUM.

I.

Efficiens causa *Mercium*, de quibus ago, *proxima* *Causa duplex.*
alia, alia *remotior* non incommodè appellari pos-
se videtur. *Illam* *Mercatores*, hanc *Principes*,
vel *Rerump. Moderatores* alii, penes quos *το νόμιον* in
Civitate aliquâ est, constituunt, *arg. cor. qua Dd. supr. c.*
1. §. 6. & seqq. junct. arg. n. C. qua res ven. non poss. & qua
res export. non deb. Add. Conring. Dissert. de Export. &
Import. th. 22. & 23.

II. CAUSAM PROXIMAM, *Mercatores*, scil. quod at- *Proxima Mer-*
tinet, unde hi dicantur, satis jam pari modò constat ex *catores.*
preced. c. 1. §. 20. Germ. appellantur *passim* *Kauffleute/*
aliquando junctò & alio vocabulò, nempe *Kauff- und*
Handelsleute / cum & Mercatores & Negotiatores, quo-
rum illi propriè aliàs *Kauff*, hi verò *Handels-leute* di-
cantur, nonnunquam promiscuè accipiuntur, *l. 1. C. de*
Commerc. & Mercat. Vid. Georg. Währ in app. Dissert. de
Rescr. Mercat. it. Speidel. in Lexic. Jur. voc. Kauffmann/
Krähmer/ & c.

C 2

III. De

A Negotiato-
rib9 differunt.

III. De cœterô autem *Mercatorum* nomen stri-
ctiore significatu continetur, quàm *Negotiatorum*, arg.
l. 1. §. 1. ibi: *ad omnes negotiationes. ff. de Trib. act.* Illi e-
nim Mercibus propriè dictis, hi &, qui aliis rebus à
se coëmptis ita lucrificandi gratiâ intenti sunt, ut has
in aliam formam versas vendant, Speidel. *dict. loc.*
fol. 657.

Requisit. eorû
potiss.

IV. Sive autem *Mercatores*, sive *Negotiatores* fue-
rint reapse in exercitiô, & quidem, faciendi quæstûs
gratiâ, ut sint, oportet, si juribus ordini suo compe-
tentibus frui gaudeant, l. *Semper s. §. 3.* ibi: *Quamdiu in*
ejusmodi actu sunt. it. §. Negotiatio. 8. ff. de jur. immunit.
Bartol. *ad d. l. 1. ff. d. Trib. act. it. Mev. ad Jus Lubec. l. 3.*
T. 6. art. 21. n. 12. ubi lucrum unicum fundamentum Merca-
tura appellatur, §. n. 14.

Confectar. 1.

V. Fluit hinc suâ sponte, *Mercatores* nec esse, qui
unicum *Mercatoris* actum fecere, cum nempe artis li-
citæ & non prohibitæ *Mercatorum* officium sit, quod
continuatum per plures actus requirit exercitium,
Cardin. Tusch. *lit. M. Pract. j. concl. 209. n. 1. §. 10.*

Expositio.

VI. Hinc Lex vel Statutum pœnam *Mercatori-*
bus, qui extra territorium victum ex causâ *Mercantiæ*
conduxere, determinans, non habet locum in eô, qui
semel conduxit, ut ut ad vendendum, sec. Bald. *Conf.*
495. in princ. §. al. Tusch. lit. M. concl. 209. n. 2. Ex quo
& Constitutiones certam gabellam ex *Mercantiis*, voll
allerhand Rauffmannschafften / Gütern und Waren / &c.
requerentes, interpretationem recipiunt, ut videlicet
solos *Mercatores* aut *Venalitios*, non, qui alio titulô ejus-
modi res distrahunt, videantur tangere.

Hujus limitat.

VII. Nisi fortè ipse verborum tenor ad quosvis
emptores venditorésve se explicitè referat, aut rece-
ptior

MERCIIUM TRANSEUNTIUM.

21

26

ptior consuetudo aliud doceat, ceu optima legum interpretres, arg. l. Prospexit. 12. §. 1. ff. Qui & à quib. man. & l. Si de interpretatione. 37. ff. de Legib. conf. die Eburst. Brandenburg. Accis. D. it. Revidirte Accis. D. in denen Residentz. St. tit. 5. von allerhand Rauffmannschafften.

VIII. Sequitur ex eodem principiò, *Mercatores* ^{Confectar. 2.} aut *Negotiatores* neque esse indistinctè, quires emunt, vendunt, sed qui lucrificiendi causâ hòc animò eas comparant, ut rursus distrahant, importent, exportentve venum, arg. l. 203. ibi: *Omnes servos, quos quisq; emisset, ut ipse haberet ff. de V. S. Card. Tusch. pract. concl. j. lit. M. 209. n. 9. Gædd. ad l. 66. n. 6.*

IX. Hinc qui venum exponunt granum, vinum, ^{Expositio.} oleum, aliq; in fundis suis nascentia, non statim *mercari vel negotiari* dicuntur, Tusch. d. lit. M. concl. 204. n. 3. Et Clerici, qui exemptione aliq; vel imunitate gaudent ratione bonorum suorum, eadem gaudent, licet vinum aut fructus suos vendant, sec. Abb. Conf. 6. in fin. l. 1. Id. ibid. Nec enim omnes, qui emunt, vendunt, negotiantur. Sed qui hinc sua captant emolumenta.

X. Iniqui igitur nimis illi rerum censores, qui, ^{Ulteriori} dum cernunt, *non Mercatorem*, aut civium communibus privilegiis aliàs haud fruentem, ejusmodi res, vel & quas emit quidem pretiò, aut mercede datâ comparavit, sed usui deinceps non futuras judicat, aut etiam citò perdituras, aliis vendere, id propter erumpunt in querelas. V. gr. Titius panni aliquid, se familiamq; ut hòc vestiret, comparavit, reliquum vendidit. Aut quandam cerevisiæ copiam pro necessitate domestica coqui fecit, ejus fecem aut loram, cum ipsi non proficiat, vel etiam partem melioris cerevisiæ,

C 3

fiæ,

siæ, quòd acorem cœperit contrahere, acceptò qualicumque pretiò, distrahit. Cùm Titius ex Mercatorum, aut Cerevisiariorum numerò haud sit, isti huic multum præjudicii eò modò inferri clamitant: *Es geschehe der bürgerlichen Nahrung solcher Gestalt ein Eintrag/quod non ferendum.* Enimvero cùm lucri & quæstus faciendi ratio hîc deficiat, & Titius duntaxat, quod sibi vel natum, vel pretiò acquisitum, ut ipse haberet, non, ut auctiore pretiò acceptò, alienaret, vendiderit, tantùm de vitandò damnò certans, nec *Mercatorum*, nec Cerevisiariorum ordini incommodo fuisse videtur, *arg. l. Nemo damnus. 151. ff. de R. J.*

Ratio.

XI. Emere siquidem res utiles, vendere non profuturas, haud particularis, sed communis & Gentium juris est, §. 2. *in f. Inst. de J. N. & G. C. l. Ex hoc jure. 5. ff. de J. & J. & l. 1. pr. ff. de contr. empt.*

Ulterior.

XII. Quo qui utitur, nemini facit injuriam; & legitimè factum, in crimen non incidit, nec pœnam meretur, *l. 55. ff. de J. l. 4. C. ad L. Jul. de adult. l. 24. §. fin. ff. de damn. inf. & l. 1. §. 12. ff. de aq. & aq. pluuv.*

Cautio.

XIII. Interim tamen cavere decet (1) Ne, cui ex fundis suis, vel annuis rusticorum pensionibus, frumentum, vinum, & id genus plura suppetunt, hæc, cùm durare queant, distrahendi animò in alias species commutet, dum negotiator, aut illius modi civium ordinis non sit, *arg. l. Nobiliores. 3. ibi: Perniciosum urbibus. C. de Commerc. & Merc. Berlich. P. 1 Dec. aur. 31. n. 2.*

Ratio hujus.

XIV. Facile enim cœteris, qui communia onera ferunt, hinc exitium, & Mechanicis suæ artis materies penitus interverteretur, *Dechen. ad d. l. 3. c. punct. 1. n. 51. it. Tabor. de Jur. Cerev. p. 1. c. 3. §. 7.*

XV.

XV. Quòd si tamen vel privato, ex singulari uti- ^{Limitatio}
 litatis publicæ ratione, vel etiam Universitati ex Prin-
 cipis indultu, aut immemoriali præscriptione acqui-
 situm, ut facere id certò modò possit, aliud est, *arg. l.*
Quod semel 5. ff. de Decret. ab Ord. fac. § 1.3. C. d. primipil.
 Köpp. p. 1. d. 59. n. 28.

XVI. Sic & cui corpori concedi potest, ut ex ^{Extensio hujus}
 frumentò suò, vel etiam coemptò aliunde, cerevisiam
 vendibilem coquat, imò & vinum, aliave exotica ven-
 dat publicè, dum proventus inde officialibus locò sa-
 larii, adeoque utilitatis publicæ undecunque subsint
 momenta, *sec. Besold. de Aerar. publ. c. 3. n. 6.* His enim
 quorumcunq; privatorum emolumenta cedunt, *L.*
jubemus vers. Quod § in omnib. C. de Sacros. Eccl. Rauchbar.
 p. 2. qu. 28. n. 46.

XVII. Insuper (2) cavere decet, Ne, qui res em- ^{Cautio 2.}
 ptas, vel aliò modò comparatas, ut sibi non profutu-
 ras; rursus alienat, hoc lucri studiò fecisse videatur:
 Quod ferè judicandum, si sæpius hoc tentaverit, vel
 ex aliis circumstantiis, *arg. c. 1. ibi: funiculus triplex. x.*
de Treug. § pac. it. l. 4. § 1. in fin. ff. de Incend. Ruin. Nauf.
 Wesenb. 4. Conf. 194. n. 15.

XVIII. De cœterò, *Mercatorum* ordo cùm præ- ^{Mercatorum}
 clara Reipublicæ afferat emolumenta, & hominum ^{præstantia.}
 genus vix sine iis commodè superfit, nullius eminen-
 tiâ Exercitium ejusdem per se judico indignum, *arg.*
l. 1. ibi: Si quid ad domum nostram. C. de Commerc. § Mer-
cat. Conf. Tab. de Jure Cerev. c. 6. n. 5. § 6.

XIX. Hinc & Principes summiq; gentium Mo- ^{lis & Princi-}
 deratores mercibus aliunde advehendis, transmitten- ^{pes.}
 dis, divendendis, quæstûs, ergò, occupatos fuisse, ho-
 dieq;

Occupatio.

XX. Aliquos quidem inde averfatos esse, non ignoro, sed potius quod censerent, commercium suum aliis perniciosum futurum, quam sibi vel dignitati suæ ex se dedecorosum. Quò & referas, licet, illud Theodosii Imperatoris Orientis, qui Theodoram, conjugem suam, navi mercatoriâ, ejus jussu, in portum Regiæ Constantinopolitanæ, de vectâ, objurgatus fertur, & vehementer indignatus, verb. *Cum Deus me Imperatorem facere dignatus, tu Mercatorem facere me contendis? Scito autem, Mercaturam privatis hominibus esse attributam, ut eam toleranda vitæ occasionem habeant. Quòd si nos, præter Imperii opes, etiam Mercaturæ emolumenta intercipientus, undenam subditi victum sibi comparabunt.* Zonar. Hist. Aug. Tom. 4. in Theophil.

An nobiles
prohibiti,

XXI. Certò de Jure Justinianéo, nullibi *Mercaturam* nobilibus, aliisq; honorum jure conspicuis, absolute prohibitam esse, sustineo, quamvis plurimi Constitutionem Impp. Honorii & Theodosii in *l. Nobilioribus. 3. C. de comm. & Mercat.* illuc, sed perperam fati, & contra mentem eorum genuinam, torqueant, ut inter alios jam deduxit Tab. *supr. d. tr. de Jur. Cerevis. cap. 6. n. 5.*

Quidam pro-
hibiti.

XXII. Interim alios moribus, alios speciali jure hinc arceri, facile largior, ut sunt Clerici, *tt. X. Ne Cler. vel Mon. sec. negot.* & in specie Camerales per *O. C. p. 1. Tit. 6. pr.* ubi præceptum, daß Kammer = Richter und Beysigere aller Geschäfte / Kauff- und anderer Handel gänglich sich enthalten sollen etc. *Facit huc & Rec. Imp. noviss. de A. 1654. S. Hingegen aber 42. verb. Beneben gleichwol sie/die Cammer-Gerichts-Berwandte sich auch keiner Wirths-*

MANTISSA.

I.

Venditor, Emptore ante contractum emptionis & venditionis fugam praecogitante, in mercibus adhuc penes Emptorem extantibus ceteris Creditoribus praefendus est; etiamsi merces à venditore tradita, & fides de pretio sit habita.

II.

Qui sciens merces alienas ab hoste captas, & inter praesidia jam 24. horas relatas sibi comparaverit, ad earum restitutionem neutiquam est compellendus.

III.

Si quidam à Piratis vel Latronibus merces alienas captas emit; Quantumvis hoc compertum atq; exploratum habeat, tamen absq; ullo pretio ad eas restituendas cogi non poterit.

IV.

Cum pretiosa vestimenta vendita, post perfectam emptionem, sed ante traditionem incendio vel alio casu fortuito absq; Venditoris dolo vel culpa perierint, periculum ad Emptorem non verò Venditorem spectat.

V.

Emptor, qui Gemmas & pretiosos lapillos emit, sed eos non accepit, pœnitentiâ ductus non poterit alterò invitò à contractu consummato recedere, etiamsi arrhas perdere offerat.

VI.

Venditor juratò spondens, se Contractui nullatenus contraveniturum esse, non gaudet beneficio L. 2. C. de Rescind. Vendit.

VII. Te-

VII.

Testator universarum rerum usumfructum legans, non earum rerum usumfructum testamento reliquisse censendus est, quas venales habuit.

VIII.

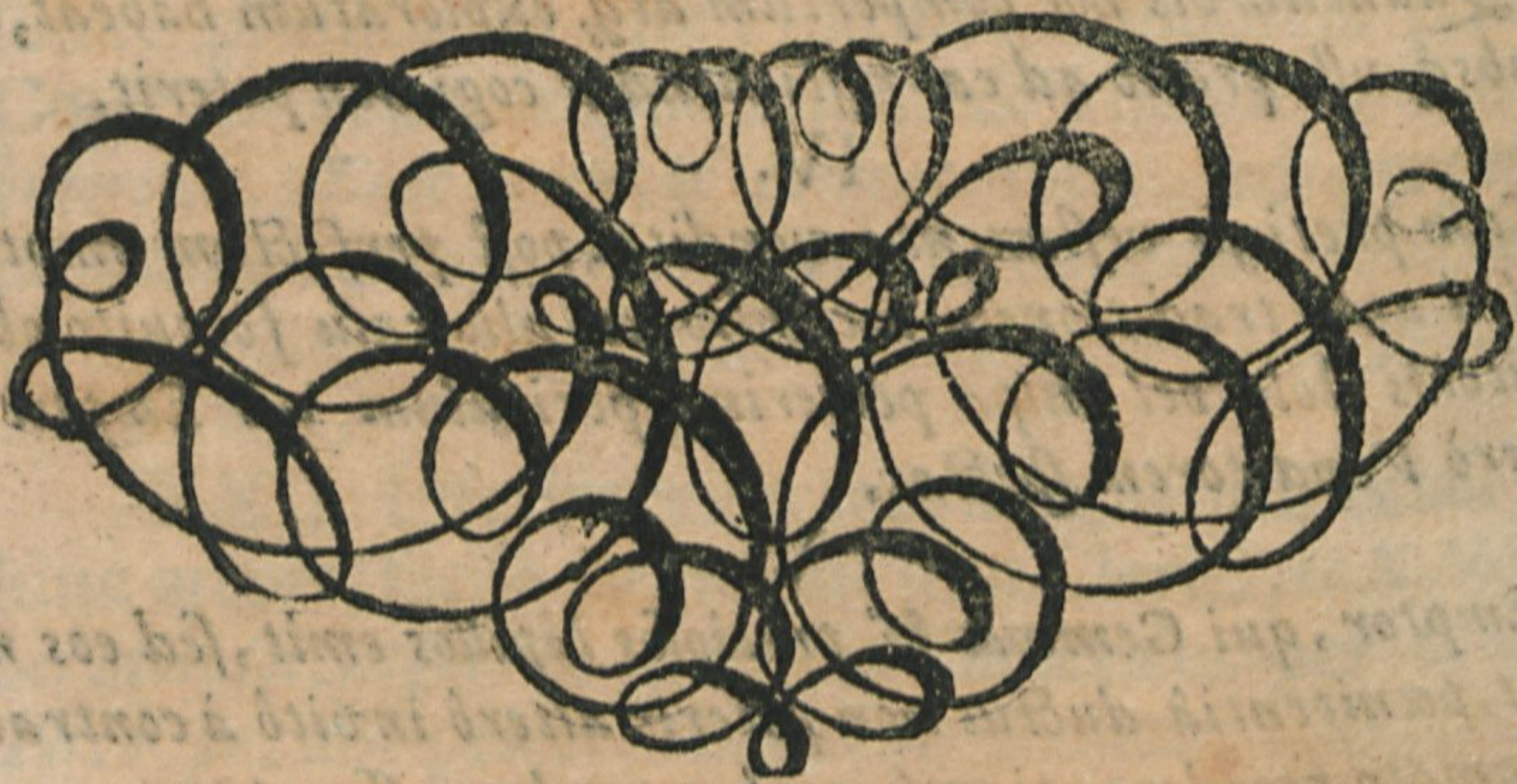
Statutum prohibens Frumentum in aliquem locum exportari, non extendendum ad eum, qui in illum locum id advehit, ut aliò transferat.

IX.

Idem Statutum, quod de frumento non exportando disponit, ad Farinam quoque est porrigendum.

X.

Quilibet Privatus ornamentorum eorum, quae solis Principibus Regibusque competunt, hodiènum habet commercium.

ULB Halle

3

002 714 167

1077

Handwritten signature or initials in blue ink.

B.I.G.

Farbkarte #13

No. xxvii
M INAUGURALEM

IBUS

NTIBUS, 1689, 14

Wahren/

GRATIA,

M ORDINIS,

M ACADEMIA,

ABILI,

ODIO, JCTO,

NIANEI PROFES-

BERRIMO,

DEVENERANDO,

RE HONORIBUS

ante- & Pomeridianis

CTORUM

istitit

GREBENITZ,

ic.

am,

ZEITLERI

Handwritten notes:
29.
15a
17

Handwritten note:
9/3

